

ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ ΚΑΙ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ

Η μέρα της πρωτομαγιάς έχει σημαντισμεί από τα ιστορικά γεγονότα του Σικάγο το 1886, που οποτέλεσαν παράδειγμα για τους επί της γης εργοζόμενους επρεδόντας έτσι αλόκηρο τον κόσμο. Το νότιο της μέρας αυτής έχει τύχει απίστευτης διαστρέβλωσης. Τα υποτίθεμα οριστέρα κόμματα σε όλο τον κόσμο την έχουν κατηγορεί, αποκρύβοντας την ουσία των κινητοποιήσεων που φορούσε την συνολική ανατροπή του καπιταλισμού. Την φετινή πρωτομαγιά όμως, έχουμε επίτης μπροστά μας ένα γεγονός που κρήζει αναλύσεως, την έντοξη 10 κρατών στην Ε.Ε., μεταξύ των οποίων και το κυπριακό. Η Ε.Ε. παρουσιάζεται σαν μια ευηγής συνέννοιση των εθνών που θα φέρει την ενότητα, την ευημερία και την πρόοδο. Σπηλαίο πραγματικότητα, πρόκειται για μια συνεργασία των καπιταλιστικών δυνάμεων για την προώθηση των συμφερόντων τους. Άλλα ας πάρουμε τα πράγματα από την ορχή.

ΣΙΚΑΓΟ 1886

Το εργατικό κίνημα στο Σικάγο δεν ήταν ομοιογενές. Υπήρχαν διάφορες τάσεις με διαφορετικές προσεγγίσεις σε θέματα τακτικής. Οι διοι κυριότερες ήταν: Η λοστολικοί, που πιστεύαν στη σοδιακή δημιουργία μιας νέας κοινωνίας μέσω της εκποιδόσησης και της πολιτικής δράσης μέσω του κοινωνιού (ρεφρομαϊσμός). Η όλη ήταν ουτή της διενίστωσης, οι οποίοι υποστήριζαν την προστομίωση για κοινωνική επανόταση, ενώ θεωρούσαν το συνδικαλιστικά οπήματα ως ένα μέσο συστημάτων που θα προτείναμε το έδοφος. Η πρώτη τάση εκπροσωπεύτηκε κυρίως από το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα (ΣΕΚ), ενώ οι διενίστες από το νεοδιεύθυντο Κεντρικό Εργατικό Συνδικάτο (ΚΕΣ) όπου επικρατούσαν αναρχοσυνδικαλιστικές ίδεες. Τα περισσότερα συνδικάτα ορχήστρα πρόσκεντων στην ρεφρομαϊστικό ΣΕΚ. Αναπτύχθηκε άμας μια διανυκτική ώστη τον Απρίλιο του 1886 τα 22 οπό το 32 συνδικάτα, μέσω στο οποίο και τα 11 μεγαλύτερα της πόλης, να συμμετέχουν στο ΚΕΣ. Ενώ και για το ΚΕΣ το οκτώρω τίταν το βασικότερο από τα άμεσα οπήματα, αυτό δεν θεωρείτο ουσιοτοπός, αλλά προσανατολίζονταν περισσότερο προς τη δημιουργία ενός κοινού εργατικού μετώπου ενάντια στον καπιταλισμό. Ενδεικτική η οπήματα που ιδιοπέται το ΚΕΣ τον Οκτώβριο του 1885, με εισηγητή τον αναρχοσυνδικαλιστή A. Spies:

«Απόφαση μας είναι να κάνουμε έκληψη στην τάξη των μισθωτών να πάρει τα όπλα για να προβάλει στους εκμεταλλευτές της το μοναδικό επιχείρημα που μπορεί να θεωρηθεί αποτελεσματικό: Βία. Μολονότι περιμένουμε ελάχιστα από την καθηέρωση του οκτώρου, υποχρέομαστε με πίστη να βοηθήσουμε τα άδειά μας που βρίσκονται σε μειονεκτικότερη θέση σ' αυτή την ταξική πολιτεία μόλις τα μέσα και η δύναμη που διαθέτουμε, εφόσον κι αυτοί θα συνεχίσουν να διατηρούν ένα συνιχό και αποφασισμένο μέτωπο ενάντια στους κοινούς μας καπατεστές, τους αριστοκράτες αλήτες και τους εκμεταλλευτές. Η πολεμική μας κραυγή είναι: θάνατος στους εχθρούς που αιθρώνουν γένους!».

Την πρώτη Μαΐου έκινεντο στο Σικάγο με τεράστιο απεργιού που σε τρεις – τέσσερις μέρες έφτασε σε αριθμό 65000 ατόμων. Επιπλέον απεργούσαν αρκετές χιλιάδες εργατών σε διάφορες άλλες πόλεις. Στα πλούσια των απεργιών έγιναν διάφορες πορείες και συγκεντρώσεις. Οι μεγάλοι εργοδότες και βιομήχανοι συστερήθηκαν και αποφάσισαν να μην κάνουν ποραχυριστείς. Στης 3 του Μάη η οστυνομία επέβηκε με γκλοτ, διαλύοντας διοδολώσεις.

Την ίδια μέρα στο εργοστάσιο ΜακΓόρμαν Χάρβερτ πραγματοποιήθηκε μεγάλη συγκέντρωση με ομιλητή τον Spies έπειτα από φασιστές που οφείλονταν στην ανθρικία μεταξύ του εργοστασίου και των 1400 υπολλήλων του. Μια ομάδα 200 απόμενων αποστόπτησε από την διαδήλωση και έκανε πορεία προς το εργοστάσιο, όπου επέβηκε εναντίον των απεργούστατων. Οταν επενέβη η αστυνομία οι συγκεντρωμένοι διαδηλωτές κνημήθηκαν προς το εργοστάσιο, βρίσκοντας μπροστά τους την οστυνομία που τους επέβησε ανοίγοντας τελικά περιοχή περιοχής. Σκοτώθηκαν τέσσερις απεργοί και τραυματίσθηκαν πολλοί. Μετά από αυτό ο Spies κυλκόφρερο προκήρυξη όπου κολούσε τους εργάτες να πάρουν τα όπλα.

Την επόμενη μέρα, η αστυνομία συνέχισε τις επιθέσεις εναντίον των διαδηλωτών. Μια μαζική ειρηνική συγκέντρωση πραγματοποιήθηκε σε κεντρική πλατεία με την δεσμή του Δημάρχου της πόλης, στην οποία πορεθήκηκε και ο Ιωσής. Οταν ο δημάρχος και η περιστέραιο από τα περιβράκιανέν τους είχαν απογγίσει, έναν απόστοπο αστυνομικό, χωρίς καμία από προστάθμην, να διαλύεται τους εναντιοποιούντες. Τότε κάποιος έριξε μια βόμβα εναντίον των οστυνομικών, ρωμαϊκά ζευγάρια που προστάθηκαν με την αγόρευση του πολιτειακού εισαγγελέα Γκρίνελ: «Διλαύδεται ο νόμος. Διλαύδεται ο Αναρχίος». Οι δύναμηις αυτοί διαλύθηκαν από τους ενέργους και θεωρήθηκαν ένοχοι γιατί ήταν γητές. Δεν είχαν περισσότερο ένοχοι από ότι οι χιλιάδες που τους ακολούθων. Κύριος ένορκος, καταδικάστηκε τους κάντε τους παραδίγματα, κρεμάστηκες και θα σώστε τους θεσμούς μας, την κοινωνία μας». Όπως ήταν φυσικό, οι ένορκοι αποφάσισαν ομόφωνα ότι όλοι οι καπιτογορόδημοι ήταν ένοχοι. Ήταν φανέρω ότι καταδικώστηκαν για τις οναρχικές τους πεποιηθήσεις και όχι για την ενοχή τους για οποιοδήποτε έγκλημα. Οι επάντη ουτούς καταδικάστηκαν σε δάνατο ενώ ο Ο. Νεύβερ σε 15 χρόνια φυλάκιση. Η ποινή των Fleiderer και Schwab μετατράπηκε σε ισιδρία κάθετρη, μετά από οίτη τους για χάρη και μεταποτή της ποινής. Οι υπόλοιποι απαίτησαν ελευθερία ή θάνατο. Ο Lippig, αυτοκόντητος πριν την εκτέλεση, ενώ οι Spies, Engel, Fischer και Parsons σπαγγούνθηκαν. Το τελευταίο τους λόγια: Parsons - «Ω, άνθρωποι της Αμερικής, θα μου δώσετε την άσεια να μιλήσω Σερβίρ Μαΐητσον.

Ακολούθησε ένα κλίμα τρομο-υπερτροπής, πορούσαντος τους αναρχικούς ως αιμορραγή κήπη.

Στα μέσα του Μάη άρχισαν οι δίκες των σταλλόφρεζών των καπιτογορούμενών. Αντίθετα αναδείχθηκαν πολλές αντιφάσεις και τα σενάρια της καπιτογορίας αρχικής καταρρίφθηκαν. Οστόσα, όχι μόνο ο δικαστής ήταν προκοτειλημένος, αλλά και οι ένορκοι επιλέχθηκαν μετά από σταρείο πορατυτών ώστε η καταδίκη να είναι βέβαιη. Ενδειχτικό ήταν ότι ανέμεσα στους 12 ένορκους υπήρχε συγγενής θύματος από την βάρβαρη. Η δίκη οικολόγησε με την αγόρευση του πολιτειακού εισαγγελέα Γκρίνελ: «Διλαύδεται ο νόμος. Διλαύδεται ο Αναρχίος». Διλαύδεται ο Αναρχίος. Οι δύναμηις αυτοί διαλύθηκαν από τους ενέργους και θεωρήθηκαν ένοχοι γιατί ήταν γητές. Δεν είχαν περισσότερο ένοχοι από ότι οι χιλιάδες που τους ακολούθων. Κύριος ένορκος, καταδικάστηκε τους κάντε τους παραδίγματα, κρεμάστηκες και θα σώστε τους θεσμούς μας, την κοινωνία μας». Όπως ήταν φυσικό, οι ένορκοι αποφάσισαν ομόφωνα ότι όλοι οι καπιτογορόδημοι ήταν ένοχοι. Ήταν φανέρω ότι καταδικώστηκαν για τις οναρχικές τους πεποιηθήσεις και όχι για την ενοχή τους για οποιοδήποτε έγκλημα. Οι επάντη ουτούς καταδικάστηκαν σε δάνατο ενώ ο Ο. Νεύβερ σε 15 χρόνια φυλάκιση. Η ποινή των Fleiderer και Schwab μετατράπηκε σε ισιδρία κάθετρη, μετά από οίτη τους για χάρη και μεταποτή της ποινής. Οι υπόλοιποι απαίτησαν ελευθερία ή θάνατο. Ο Lippig, αυτοκόντητος πριν την εκτέλεση, ενώ οι Spies, Engel, Fischer και Parsons σπαγγούνθηκαν. Το τελευταίο τους λόγια: Parsons - «Ω, άνθρωποι της Αμερικής, θα μου δώσετε την άσεια να μιλήσω Σερβίρ Μαΐητσον.

Αφήστε να ακουστεί η φωνή του Λαού». Spies – «Θα ρθει μια εποχή που η αιώνιη του τάφου μας θα είναι πιο ισχυρή από τις φωνές που σπρωχύζεται σήμερα». Engel & Fischer – «Ζήτη η Αναρχία! Αυτή είναι η ευπυξέστερη στηγμή της ζωής μου!».

Μετά από χρόνια έγινε αναθεώρηση της δικτύου. Οι 3 φυλακισμένοι αγωνιστές απολλάχθηκαν από τις κατηγορίες και απελευθερώθηκαν. Οι 5 νεκροί αγωνιστές έμειναν στην ιστορία ως οι μόρτυρες του Haymarket, από την πλατεία Haymarket, όπου έγινε η διοδήλωση στην οποία ρίχτηκε η βόμβα.

Ο ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΜΟΣ

Πέρα από τη αποσύκλωση των γεγονότων της πρωτομαγιάς, η ίδια ή έννοια του συνδικαλισμού έχει διαστρεβλωθεί. Παραθέτουμε αποσπάσματα από άρθρο της εγκυλοπαίδειας "Britannica". Τα σχόλια περιπτεύουν:

"Συνδικαλισμός ή αλλώς αναρχοσυνδικαλισμός ή επαναστατικός συνδικαλισμός. Ένα κίνημα που προτάσει την άμεση δράση από την εργατική τάξη για να καταργηθεί η καπιταλιστική τάξη πραγμάτων, συμπεριλαμβανομένου και του κράτους και να εγκαθιδρύσει στη θέση της μια κοινωνική τάξη πραγμάτων βασισμένη σε εργάτες οργανωμένους σε πραγματικές μονάδες."

... Ο συνδικαλισμός αναπτύχθηκε από ισχυρό αναρχικό και αντικονοβουλευτικό ρεύματα μέσω της γαλλικής εργατικής τάξης. Επηρεασμένος σε μεγάλο βαθμό από τις διδαχές του αναρχικού Riste Joseph Proudhon και του σοσιαλιστή Auguste Blanqui, αναπτύχθηκε ως ένα δόγμα από συγκεκριμένους γρήγορες του Γαλλικού συντεχνικού κινήματος προς το τέλος του 19ου αιώνα.

... Ο συνδικαλιστής όπως και ο μαρξιστής αντιποτάπεια στον καπιταλισμό και προσεβλέπει σε ένα τελικό ταξιδιό πάλεμα από τον οποίο η εργατική τάξη θα έγινε νικήτρια. Για τον συνδικαλιστή το κράτος ήταν εκ φύσεως ένα εργαλείο καπιταλιστών, καταπίεσης και σε κάθε περίπτωση, καθίστατο αντιόργευτη δικαιοτελειοργική και δεσποτικό από τη γραφειοκρατία του δούλου. Σαν ένα παρόργια της καπιταλιστικής τάξης, το κράτος δεν μπορούσε να χρησιμοποιείται για μεταρρυθμίσεις με ειρηνικά μέσα και έπρεπε να καταρργηθεί.

... Μετά τον πρώτο παγκόσμιο πόλεμο, οι συνδικαλιστές τείνουν να παρασύρονται μακριά από το κίνημα, είτε από το σοβιετικό μοντέλο κομμουνισμού είτε από προστικές αφελημάτων για την εργατική τάξη που προσφέρονταν από τις συντεχνίες και τον κοινοβουλευτισμό της δικτύης δημοκρατίας".

ΤΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ

Σήμερα Κύπρο την περίοδο της αγγλικής αποικιοκρατίας, η κοινωνία βρισκόταν αντιμέτωπη με τις συνθήκες εκμετάλλευσης και καταπίεσης των βρετανών αποικιοκράτων και της ντόπιας άρχουσας τάξης. Οι καπιτασιέρνεις εργάτες (ελληνόφωνοι και τουρκόφωνοι) διεκδικώντας μια καλύτερη ζωή (μεγάλη μεριδά σύβελε στην απαλλαγή από την καπιταλιστική δομής παραγωγής), συγκρότησαν ένα δυναμικό μέτωπο αντίστασης από την τέλη της δεκαετίας του 1920. Ιδιαίτερα τη δεκαετία 1947-48 οι εργάτες στα συγκρότημα ήταν ένα δυναμικό μέτωπο αντίστασης από την τέλη της δεκαετίας του 1920. Ιδιαίτερα τη δεκαετία 1947-48 οι εργάτες στα συγκρότημα συνέργασαν τους, τους απεργούστας και τους χήρες (η οργάνωση X2 που ίδρυσε ο Γρίβας) που υποστήριξε η εθναρχία στην πόλη της Αγίας Βαρβάρας και κυρίως, τη δεκαετία 57-58 μασκοφόροι του Γρίβα δολοφονούν αριστερούς εργάτες (Σ. Μένοκης, Η. Τσοφαρής, Μ. Πέτρου). Με ανάλογα τρόπο ενεργεί και η φασιστική TMT ανέμεσα στους τουρκόφωνους. Σε αυτό το κλίμα εθνικιστικής τρομοκρατίας, οι εργάτες διαδηλώνουν από κοινού για τελευταία φορά την πρωτομαγιά του '58, εναντιονόμων στον εθνικισμό, στην αποικιοκρατία, τον αυταρχισμό και τη φτώχεια. Δυστυχώς όμως, τον επόμενη μέρα (Ιούνιος '58) απολογήθηκαν αλληλοσφαγές εξαντλίας των παρεπέδων εθνικιστικών οργανώσεων και από τις δύο πλευρές (ΕΟΚΑ - TMT). Τη συνέχεια των γεγονότων του Ιούνη του '58 ξαναζήμευε την περίοδο 1963-64 με τις γνωστές συνέπειες που ακολούθησαν.

ΣΗΜΕΡΙΝΕΣ ΣΥΝΘΗΚΕΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ.

Σήμερε είνουν αλλοδέξιοι πολλά σε ότι αφορά τα εργασιακά ζητήματα, όχι όμως σε όλα τα σημεία του πλανήρη. Στον λεγόμενο τρίτο κόστος (και όχι μόνο), επικρατούν εξήντα άμβλες συνθήκες όπως και στο παρελθόν. Όμως δεν τρέπει να έχουμε ότι ζούμε σε μια εποχή όπου η τεχνολογία έχει αυξήσει την παραγωγή σε απίστευτα επίπεδα, σε σχέση με άλλες εποχές. Για παράδειγμα στον αγροτικό τομέα, το όργανο, η σποτάρη, ο θεριστός, η επεργάσια των καρπών κλπ., γίνεται από μηχανές που οντοποιούνται σε πολλές χιλιάδες εργατών. Βελτιώνεμες ποικιλίες (συνήθως ως προς την παραγωγικότητα και την ανθεκτικότητα και όχι ως προς την ποιότητα των τροφίμων) πολλαπλασιάζουν τη στοιχεία ενός χωραφού. Λιπόσαρτα, φυτοφάρμακα, ορμόνες και άλλη στηγνή στην ιστορία της γης.

Στην Κύπρο, από καθαρό οικονομική σκοπιά, το μεγαλύτερο μέρος του πληθυσμού ευημερεί συγκριτικά με άλλες χώρες. Η ανεργία είναι πολύ χαμηλή. Διάφοροι παράγοντες, με σημαντικότερο ίσως των τουρισμού, έχουν καταφέρει να κρατήσουν τα μικρό πληθυσμό του νησού σε κάποιες υψηλές επίπεδα. Αν και πολλοί νιώθουμε τον τελευταίο καιρό το πράγματα να αλλάζουν προς το χειρότερο, μπορούμε ακόμα να τα χαρακτηρίσουμε, συγκριτικά πάντα, ως 'καλά'.

Στις 'καλές' συνθήκες εργασίας περιλαμβάνεται πάντοτε το ότι ο εργάτης, επί 8 ώρες το λιγότερο, ζει κάτω από την πίεση ενός αφεντικού, του οποίου είναι υποχρεωμένος να ανέχεται όλες τις ιδιοτοπίες εις βάρος της προσωπικής του άξιας πρέπειας. Ο καθημερινός κάμπτος γίνεται πολλοπλάσια αβάστατος από την εκ φύσεως μίζερη σχέση αφεντικού - υπαλλήλου. Το σήχος, με όλες τις καποστροφικές συνέπειες που έχει για την υγεία και την ποιότητα ζωής του ανθρώπου είναι η ψυχολογική κατάσταση που χαρακτηρίζει την καθημερινότητα του εργάτη. Η δουλειά του δεν είναι πάρα μισθωτή δουλειά, την οποία εκτελεί όχι επειδή είναι δικαιώματος του, αλλά επειδή δεν έχει άλλη επιλογή! Τα ακόλουθα στοιχεία περιλαμβάνουνται επίσης μέσα σε αυτό που συγκριτικά θεωρούμε 'καλό'.

Σύμφωνα με επίσημη έρευνα που διεξήγαγε το ευρωπαϊκό ίδρυμα για τη βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης και εργασίας στην Κύπρο (27/10/2003, εφ. Πολίτη), το 15% των εργαζομένων εκτίθεται σε όλη τη διάρκεια της εργασίας του σε χρηματικές ουσίες, ενώ ποσοτά 9,2% χειρίζεται ή έρχεται σε επαγγελματικές χρηματικές ουσίες το ίδιο χρονικό διάστημα. Παράλληλα 13% εισπίνει καπνούς, σπόνες και άλλες επιβλαβείς ουσίες, καθ' όλη την διάρκεια της εργασίας του. Το 90% των επαγγελματικών ασθενειών, αν επερθεθούν οι δερματικές παθήσεις και η καπάστηση τοξικών ουσιών, οφείλεται στην απόρροφή των αυσιών από τους πνεύματα. Λεπτούργους του υπουργείου εργασίας αναφέρεμε στην κατάσταση που επικρέτει σε χώρες της Ε.Ε., ανέφερε πως το 22% των εργαζομένων εκπινεται σε τοξικές ανιδρίστατες κατά το 1/4 και περισσότερο του χρόνου εργασίας τους, ενώ το 16% χειρίζεται επικίνδυνες αυσίες καθημερινά.

Ουσιαστικά από την εργασιογνοη και κατόχυρωση των λεγόμενων «εκπτήμενων» (ταμεία προνοίας, υγείας, αδειών, κοινωνικών ασφαλίσεων, ωράριο, ασφαλίσιο), αρκετοί εργάζομενοι σε επιπολή τους στον «Φιλελέθερο» δηλώνουν αγνωστικότηταν πως δεν έχουν συμπαράσταση από τις συντεχνίες, αφού την αφεντικά με διάφορα τεχνάσματα και παραθυρόκια που υπάρχουν στις δήμες συλλογικές συμβάσεις, υπό την καλύψη των συντεχνιών!), προστασίαν δεν τα διαφοροποιήσουν ή ακόμα και να τα διαγράψουν. Ταμεία προνοίας δεν καταθέτουν λέγοντας ότι «δεν έχει προβλήμα και δεν υπάρχει περίπτωση να τα χάσετε», χάνοντας δώμα τους τόκους, τους οποίους τοποθέτησαν οι ίδιοι. Ταμεία υγείας δεν καταθέτουν λέγοντας ότι «θα κατατεθούν την ερχόμενη βρετάνα», με αποτολέλευμα να δημιουργεύεται προβλήμα. Ταμεία αδειών δεν καταθέτουν, λέγοντας ότι «θα σας πληρώσουμε εμεις την αδειά», που τελικά δεν τη δίνουν ωπού αιτή, για να μην «χάσανται και να τους πληρώνουν», χάνοντας έτσι και την επιδότηση των κοινωνικών ασφαλίσεων για ορισμένα ξενοδοχεία. Το συμφωνημένο ωράριο δεν πρέπει και αυξάνονται οι ώρες (μέχρι και 12), μετατρέποντας με αυτό το τρόπο τον άνθρωπο σε σπλή παραγωγική μηχανή, χωρίς χρόνο για ζωή.

ΕΝΤΑΞΗ ΣΤΗΝ Ε.Ε ΚΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Η ένταξη στην Ε.Ε θα επηρέασε σημαντικά τον εργασιακό τομέα και γενικότερα την οικονομία. Λόγω του ότι η Κύπρος είναι μια μικρή αγορά και η σύνθετης διοικήσει που αποτελείται από την ίδια χωρών, δεν μπορεί να πάμε με ακρίβεια ποιες θα είναι οι επιπτώσεις. Όμως με βάση την Ευρωπαϊκή εμπειρία και λαμβάνοντας υπόψη μερικές δήλωσης τάσεις στην αικονογραφία, μπορούμε να κάνουμε κάποιες εκτιμήσεις:

Στον τομέα των ανεργούστευτην/χαμηλώσιμων εργασιατικά πλαίσια στα οποία περιλαμβάνεται θα υπάρξει αύξηση στην ανεργία, λόγω αναδιάρθρωσης της αικονογραφίας και της εκμετάλλευσης των μεταναστών από την εργοδοσία, ως φτηνού εργατικού δυναμικού. Αυτό βέβαια μπορεί να γίνει και μοχλός πίεσης προς τους ντόπιους για να περιορίσουν τις διεκδικήσεις τους που αφορούν τις απολαβές τους (σύμφωνα με τον «ΠΟΛΙΤΗ» ο ΟΕΒ διαπραγματεύεται να φέρει στην Κύπρο 5000 Πολωνούς εργάτες ενώ 8000 Τσουρκούπτριο «καπασχολόνταν» ως φόρητοι εργάτες κυρίως στις αιολιδών). Ακόμα, ΟΕΒ και ΚΕΒΕ συνιστούν δήλωσης αι περιστρέφονται περιορίσουν τις απαιτήσεις τους μέσα στα πλαίσια της άνθησης της παραγωγικότητας, ώστε να μην πληγεί η ανταγωνιστικότητα «μας» μέσα στην Ε.Ε. Επειδή, σε δεσμοκού ο πετρέπει θα γίνουν πιο έκοπλες οι απαιτήσεις εργαζομένων και η πρόσληψη τους με το «ελαστικό» όρους εργασίας.

Παράλληλα, οι της των ακινήτων που ήδη αισθήθηκαν παλι, ενδέχεται να αισθήσουν κι άλλο. Δηλαδή, για τον «έμπτα» δύναμη που θα αιρεθεί στην οποία θα είναι σχεδόν και η εναλλακτική λύση του που ενοικιάζει θα είναι και αυτή διαθέσιται. Μπορεί ορισμένες πηγές να μειωθούν λόγω κατάργησης δασμών, όμως άλλες θα αισθήσουν λόγω ΦΠΑ. Πάντως, λαμβάνοντας υπόψη πόσα μεγάλο μέρος των εδδών μας είναι στηγάση, είναι απίθανο να μειωθεί γενικά η κόστος ζωής.

Ακόμα και οι δυνατότητες των εργαζομένων για διεκδικήσεις θα διηγείται πάλιν. Μέσω της νομοθετικής εναρμόνισης (νόμοι περι απεργιών, συμβάσεων, τρομούνος) δημιουργάνονται εμπόδια στους κοινωνικούς αγώνες. Στην Ελλάδα την φετινή χρονιά, πάρα πολλές απεργίες κρύβθηκαν παράνοιες και καταγράφονται. Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι ότι τα πλήρωμα των πλοίων εξαναγκάστηκαν να παρουσιαστούν στην δουλειά τους, αφού κράτος έκανε επιτρέπεια!

Επίσης το κράτος πρέπει να τρεις τα κρητήρια του Μάσταργυρ. Αυτό αφορεί επιλογές στην οικονομική πολιτική και μπορεί κάλιστα να χρησιμοποιείται στα άλλα για δημοσιονομικές (φορολογία, δαπάνες, κλπ) πολιτικές της κυβέρνησης. Επιπρόσθια, πολλές άλλες αποφάσεις εκφωρούνται στα σώματα της Ε.Ε., ώστε τα κέντρα λήψης αποφάσεων απομακρύνονται ακόμα περισσότερα από τους πολίτες. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα ότι όποιες προστάσεις για τοπικές διεκδικήσεις να κατατούν μάταιες, αφού δεν είναι δυνατόν η κυβέρνηση της χώρας να προβεί σε παραχωρήσεις που παραβάνουν την γραμμή που επέβαλε η Ευρώπη. Στην περίπτωση της Κύπρου, η βουλή υπερψήφισε εκαποντάδες εναρμονιστικές νομοθεσίες χωρίς καλά καλά να τις συντηρήσει για να προλέψουν τα χρονοδιάγραμματα!...

Ο σημερινός τομέας επίσης θα επηρέασε, αφού λόγω Καινής Αγροτικής Πολιτικής η Ε.Ε θα έχει λέγει είτε άμεσα (νομοθεσίες, συμφωνίες), είτε έμμεσα (κανδύλια κλπ) στο τι θα καλλιεργείται και που, καθώς και θα καθορίζει τη υγειονομικά κριτήρια για τα προϊόντα. Άλλα αυτά τα κρητήρια δεν εξυπρετούν πάντοτε την ποιότητα τροφής. Εποι, ενώ οι καινοτομίες τυπωτούν ακόμα και τα επιπλέον μέγεθος!! των φρούτων και λαχανικών (γνωστή η περίπτωση των μικρών κυπριακών αγγούριών), οι ορμώνες και τα φυτοφάρμακα γίνονται ανεκτικές. Το ότι η Ε.Ε τείνει στα δύστεια πράσινο φως στις γενετικά τροποποιημένες καλλιέργειες είναι ενδεικτικό το με ποια γνώμωνα αποφασίζουν οι γραφειοκράτες για μας ...

Η ΑΠΟΦΗ ΜΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ Ε.Ε.

Όταν όλο το κράτος πανηγυρίζει για την ένταξή του στην Ευρωπαϊκή Ένωση, σίγουρα πολλούς θα ξένισε τη φωνή που μιλά εναντίον αυτής της "μεγάλης οικογένειας", όπως συνήθως την αποκαλούν. Αυτό οφείλεται σε δύο λόγους: ο ένας είναι η παραπλεοφόρηση και ο άλλος η κρατική λογική με την οποία συνήθισε στα στεφάνιστα. Τα κόμματα, η κυβερνητική και τα ΜΜΕ προβάλλουν την ένταξή στην Ε.Ε. σαν μια πανάκεια, που θα λύσει τα πάντα, από το κυπριακό πρόβλημα μέχρι την βελτίωση της ποιότητας ζωής. Ωστόσο, όλοι ειδους τι είδους λύση είναι που έχουν να μας προτείνουν και πόσο εκβιαστικά έχει τεθεί ενώπιον μας. Όσο για την βελτίωση και αναβάθμιση της ζωής μας, αυτό είναι ένα καθαρό ψέμα.

Η πραγματικότητα είναι ότι η Ε.Ε. είναι φτιαγμένη όχι για να ενώσει τους λαούς, αλλά για να δευτολύνει την επέκταση του καπιταλισμού. Ας μην ξέρουμε ποις έκπινες ως μια συμφωνία επαίριων, που προσταθούσαν απλώς και μόνο να εξυπηρετήσουν τα συμφέροντά τους. Σε αυτή την βάση συνεχίζει και σήμερα, παρά το κοινωνικό και πολιτισμικό προσωπείο που έχει φορέσει. Άλλωστε στο σύνταγμα που είχε προταθεί αναφερόταν μητρά ο καπιταλισμός ως το οικονομικό σύστημα που θα δέστει την ευρωπαϊκή κοινότητα, ενώ σα κάνεια άλλα σύνταγμα χώραν δεν αναφέρεται κατά πέτσιο. Πρέπει να είναι πολύ ανόνταρα ένας εργάτης του μεροκόμου ή ακόμα και ένας μικροεργαστής να νομίζει ότι τα συμφέρει η ένταξη σε μια οντότητα την οποίας ο καπιταλισμός είναι η πεπμπούστα.

Η Ε.Ε. όμως δεν είναι κάτιο το άγνωστο για το οποίο δεν γνωρίζουμε τις συνέπειες. Ειδους την εφαρμογή της στις χώρες που είναι ήδη μέλη της. Οπου η οικονομία του κράτους βελτίνεται, αυτό συνήθως γίνεται εις βάρος του απλού πολίτη. Τεράστιες επιχειρήσεις αναπτύσσονται αλλά μικρομαγαζίτες ή άλλοι ιδιώτες εξαφανίζονται. Η παιδεία, από το δημοτικό μέχρι το πανεπιστήμιο, προσαρμόζεται στα μέτρα των επιχειρήσεων για να τους προσφέρει επαρκείς ανθρώπινους πόρους. Αντί εκπαίδευσης υπάρχει η σύντομη κατόπιν, ώστε ο απόφοιτος να προσλαμβάνεται και να απολύτως άντικα βολεύει, με την προσποτική να καταρρέπει ξανά για κάτιον σύριο. Οι τρομονόμοι επιβάλλουν μια ασφυκτική επιτήρηση των πολιτών καδύς και βίαια καταστολή των αντιρρεάνων τους. Κάμερες μπαίνουν πάνω. Τα προσωπικά δεδομένα συλλέγονται για να χρησιμοποιηθούν είτε από το κράτος είτε από της εταιρείες. Η «κοινωνική πράντα» διαλύεται ενώ τα πάντα ίδιωτου ποιοτού. Για τα τύχεις καταλλήλης λατροφρομετεκτικής περιβάλλοντος πρέπει πλέον να έχεις τα χρήματα, αλλιώς να τα καταφέρεις μόνος σου. Οι συνάρτησης μειώνονται, η μισθωτή στάσιμη ή κατεβαίνουν, οι τιμές ανεβαίνουν. Πλήρωντες για τα πάντα, ακόμα και για να απολύτως την φύση. Διότι όλα ανήκουν σε κάποιους, όχι όλων σε σένα. Λες και η γη, το νερό και ο αέρας κατασκευάζονται από εταιρίες και εμείς πρέπει να πληρώνουμε ακόμα και για να υπάρχουμε.

Ακόμα και με αιτά, μη ένταξη του Κύπρου στην Ε.Ε. θα φαίνεται για πολλούς αδιανόητη, και πραγματικά είναι. Διότι και πάλι, πρόκειται περί εκβιασμού. Είναι ο ίδιος εκβιασμός που επιβάλλει την υπάρχη στρατιωτικών βάσεων και που θέτει το κράτος υπό τηρητή της κάθε ισχυρής ερευνας. Το '74 ο Κύπρος πλήρωσε ακριβά την προηγούμενη άρνησή της να μετατραπεί σε υποχειρίο του ΝΑΤΟ. Τώρα, αφού για 30 χρόνια απέδειξε την ειλικρινή μετάνοια υπερτεύοντα ποτά τα έξι συμφέροντα, είναι έτοιμη να ενταχθεί πλέον στην μεγάλη Ευρωπαϊκή οικονέμη του καπιταλισμού. Αυτό μας φέρνει στο δεύτερο λόγο που αναφέρθηκε στην αρχή, την κρατική λογική. Διότι ο Κύπρος σαν κράτος δεν έχει άλλη επιλογή αν θέλει να εξυπηρετήσει τα συμφέροντά της παρά να ενταχθεί. Εποι, όταν σκεφτόμαστε ας πολιτεύουμε τον κυπριακό κράτος, ταυτίζοντας τα συμφέροντά μας με το δικά τους, είναι αναπόφευκτο να θεωρούμε ότι η ένταξη αναγκαία. Με το ίδιο ακριβώς τρόπο η λογική αυτή αναγκάζει τους λαούς να σφράζονται μεταξύ τους, σκοτώνοντας τα οδερφό τους και θυσιάζοντας τον εαυτό τους. Για το «εθνικό συμφέρον», το «καλό της πατρίδας», αλλά σίγουρα όχι για το δικό τους καλό. Η λογική αυτή μετατρέπει τον άνθρωπο σε πρόβατο που ακολουθεί ποτά τον γέντε βοσκό του, είτε αυτός λέγεται Χίτλερ, είτε Στάλιν, είτε Μητσού, ο οποίος αφού τον απομάζει, μείων μας άγριος εκμετάλλευσης τον στέλνει στη σφαγή.

Εμείς λοιπόν δεν ενωντανόμαστε στην ένταξη του Κυπριακού κράτους στην Ε.Ε. γιατί η ένταξη καθειστή δεν μας απασχολεί. Δεν μας απασχολεί διότι δεν σκεφτόμαστε σαν κύπριο πολίτη. Δεν σκεφτόμαστε με γνώμωνα τα εθνικά συμφέροντα. Σκεφτόμαστε σαν άνθρωποι, για τα συμφέροντα του κάθε ανθρώπου πάνω στη γη ανεξάρτητα από φυλετικούς ή άλλους διστοιχισμούς. Τα συμφέροντα μας σαν άνθρωποι δεν ταυτίζονται με τα συμφέροντα μας με το δικά τους, είναι αναπόφευκτο να θεωρούμε ότι η ένταξη αναγκαία. Με το ίδιο ακριβώς τρόπο η λογική αυτή αναγκάζει τους λαούς να σφράζονται μεταξύ τους, σκοτώνοντας τον εαυτό τους. Για το «εθνικό συμφέρον», το «καλό της πατρίδας», είτε αυτός λέγεται Χίτλερ, είτε Στάλιν, είτε Μητσού, ο οποίος αφού τον απομάζει, μείων μας άγριος εκμετάλλευσης τον στέλνει στη σφαγή.

Πολλοί πάλι θα πουν ότι σκεφτόμαστε ουτοπικά. Ότι τα κράτη και η εργασίας υπάρχουν και δεν ανατρέπονται και η επανάσταση είναι ανέρεπτη. Πιθανόν να έχουν δίκαιο. Όμως αν έχουν δίκαιο είναι ακριβώς διότι οι περισσότεροι διάφοροι πειρατές που σκέφτονται μ' αυτό τον τρόπο, βλέπουν δηλαδή τους εαυτούς τους σαν τοπίτες ή υπηρόδους και όχι σαν ελεύθερους ανθρώπους. Με αυτό τον τρόπο συναντινόνται και γίνονται συνένοχοι στη μέριμνα που επισκέψει τον πλανήτη, με τα δύο τρίτα τον ανθρώπους να ζουν κάπια από το δρώμενος της φτώχειας παρόλη την τεράστια παραγωγική ικανότητα που μας προσφέρει η τεχνολογία, με τα εκατομμύρια των νεκρών και των προσρύγων στους πολέμους της πλουτοκρατίας, με την ανελέητη καταστροφή του περιβάλλοντος, με την μετατροπή της δουλειάς σε μισθωτή σκλαβιά, με το ρατσισμό, με την αποξένωση των ανθρώπων, με την διάλυση όλων των ανθρώπινων αξιών και την αντικαπτασία του από αυτήν του κέρδους και της προσωπικής επιπτώσεις, όπου ο καθένας πρέπει να πατήσει πάνω στον άλλο για να βγει πιο ψηλά.

Ας είναι ο αγώνας μας μάταιος. ΕΜΕΙΣ ΠΑΝΤΟΣ ΔΕΝ ΣΥΝΑΙΝΟΥΜΕ.

ΟΥΤΕ ΔΟΥΛΟΙ - ΟΥΤΕ ΑΦΕΝΤΙΚΑ, ΚΑΤΩ ΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΚΑΙ Η ΜΙΣΘΩΤΗ ΣΚΛΑΒΙΑ

ΣΥΝΕΧΕΙΣ ΑΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΟΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

Email: exegersi2002@yahoo.com

Πρωτομαγιά 2004